

at jo i mange lignende Tilfælde Repræsentationen maa komme til at gaae imod en Minister; men det forekommer mig rigtigtnok, at naar Spørgsmaalet i sin finantsielle Realitet er af en saa ringe Betydning som her, bør man ikke gjøre det; og jeg vil sige, at det efter den Opfattelse, som jeg har af Regjeringens Stilling ligeoverfor Repræsentationen, forekommer mig mindre heldigt ved saadanne Ændringsforslag som de to, her foreligge, at gjøre Forsøg paa at trykke Ministeren ned til ikke længere at være Minister, men kun at være Folkethingets Finantsudvalgs Regnskabsfører.

Krigsministeren: Det har naturligvis ikke kunnet Andet end glæde mig meget at finde i Udvalgets Betænkning en saa anerkjendende Udtalelse som den, der er bleven omtalt af den ærede Ordfører. En saadan Anerkjendelse er tillige for mig en moralsk Støtte, og en saadan trænger jeg meget til. Det vilde derfor være mig særdeles kjær, om det høie Thing vilde til den moralske Støtte, som her foreligger i Ord, ogsaa føie den, som vilde ligge i, at det ganske godkjender den Stilling, jeg i det Hele har indtaget, og at det altsaa vilde følge Mindretallet med Hensyn til de enkelte Punkter, som her ere blevene berørte. Der har paaligget mig en vanskelig Opgave og meget anstrængende Arbejde, jeg har maattet tage en stor Mængde Beslutninger og afgjøre en Mængde meget forviklede Spørgsmaal, og jeg kan forsikre, at jeg derved til ingen Tid har tabt Statskassens Interesse af Sigte; men Thinget vil vist være enigt med mig i, at det fiscale Hensyn ikke bør være det enegjældende hos en Krigsminister; der er andre Hensyn, som det er aldeles nødvendigt for en Krigsminister at tage, naar han vil udfylde sin Plads og iagttage sine Undergivnes Tarv. Jeg skal nu omtale de enkelte Punkter, som her ere berørte, idet jeg forbigaaer Forslaget under Nr. 3, som er tiltraadt af Udvalget. Forslaget under Nr. 4, angaaer et midlertidigt Tillæg, som er foreslaaet for 4 ældre Officerer af Rytteriet. Det er blevet ophyst af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius), at ifølge den Fortolkning, som Krigsministeriet her har fulgt, ville disse

Mænds Indtægter blive de samme, som de vare før, dog, vel at mærke, med den Forskjel, at en Fourage-Ration, som tilligemed Cuur- og Beslagpenge og Stalbrumsgodtgjørelse nu har en virkelig Værdi af omtrent 200 Rb., godtgjøres med 100 Rb. Altsaa, ved den Føretolkning, som Krigsministeriet har fulgt, vil der dog for disse Mænd foreligge et Tab i aarlig Indtægt af henved 300 Rb., medens den Fortolkning, som Udvalgets Fleertal tilraader, vilde medføre et Tab i Indtægter af omtrent 600 Rb. for hvert af de samme Individider. Der er imidlertid ikke her Tale om nogen egentlig Fortolkning af Pønningssloven, jeg indbrømmer fuldkomment, at Pønningssloven ikke sikrer disse Mænd den Godtgjørelse, som her søges for dem, men det er et Billigheds-hensyn, der her gjør sig gjældende, og jeg skal bringe i Erindring, at jeg under Forhandlingerne om Pønningssloven, flere Gange har havt Leilighed til at høre, at dersom der maatte indtræde Misforhold, som man ikke i Dieblisset kunde overse, saa maatte jeg forbeholde mig at henvende mig tillidsfuldt til Rigsdagen, for at søge Erstatning for de Individider, som vilde komme til at lide meest Skade i deres Indtægter. Jeg har udtalt den Overbeviisning dengang, at Rigsdagen ikke vilde nægte en saadan Bestræbelse sit Bifald. Disse Mænd ville være stillede særdeles uheldigt, naar deres sikre Indtægter undergaae en saa betydelig Formindskelse, thi jeg maa bemærke, at Remonteringstillæg, Commandotillæg og Fouragerationer, der vel ikke ere pensionsberettigede Indtægter, dog i Virkeligheden maatte betragtes som sikre Indtægter, eftersom de paagjældende Officerer kunde gjøre Regning paa dem i Løbet af Aaret. Naar altsaa den Fortolkning, som Krigsministeriet har fulgt, medfører et Tab af 300 Rb. i, hvad man tør betegne som en sikker Indtægt, saa tror jeg, at man er gaaet saa vidt, som man bør gaae. Der var en anden Fortolkning, som maaffee finder Medhold i Loven, og som vilde være mindre gunstig for Statskassen, men den har jeg ikke troet at burde antage, tværtimod er jeg gaaet en Middelvei, som jeg troede var retfærdig imod Statskassen og imod Individiderne. Det ligger mig meget paa Hjerte, at den Af-